

ЎЗБЕКИСТОН РЕСПУБЛИКАСИ
ОЛИЙ ВА ЎРТА МАХСУС ТАЪЛИМ ВАЗИРЛИГИ

ФАРГОНА ДАВЛАТ УНИВЕРСИТЕТИ

**FarDU.
ILMIY
XABARLAR-**

1995 йилдан нашр этилади
Йилда 6 марта чиқади

6-2021

**НАУЧНЫЙ
ВЕСТНИК.
ФерГУ**

Издаётся с 1995 года
Выходит 6 раз в год

FarDU. ILMIY XABARLAR – НАУЧНЫЙ ВЕСТНИК.ФЕРГУ

Муассис: Фарғона давлат университети.

«FarDU. ILMIY XABARLAR – НАУЧНЫЙ ВЕСТНИК. ФерГУ» журнали бир йилда олти марта чоп этилади.

Журнал филология, кимё ҳамда тарих фанлари бўйича Ўзбекистон Республикаси Олий аттестация комиссиясининг докторлик диссертациялари асосий илмий натижаларини чоп этиш тавсия этилган илмий нашрлар рўйхатига киритилган.

Журналдан мақола кўчириб босилганда, манба кўрсатилиши шарт.

Ўзбекистон Республикаси Президенти Администрацияси хузуридаги Ахборот ва оммавий коммуникациялар агентлиги томонидан 2020 йил 2 сентябрда 1109 рақами билан рўйхатга олинган.

Муқова дизайнни ва оригинал макет FarDU таҳририят-нашириёт бўлимида тайёрланди.

Таҳрир ҳайъати

**Бош муҳаррир
Масъул муҳаррир**

ШЕРМУҲАММАДОВ Б.Ш.
ЗОКИРОВ И.И

ФАРМОНОВ Ш. (Ўзбекистон)
БЕЗГУЛОВА О.С. (Россия)
РАШИДОВА С. (Ўзбекистон)
ВАЛИ САВАШ ЙЕЛЕК (Турция)
ЗАЙНОБИДДИНОВ С. (Ўзбекистон)

JEHAN SHAHZADAH NAYYAR (Япония)
LEEDONG WOOK. (Жанубий Корея)
АЪЗАМОВ А. (Ўзбекистон)
КЛАУС ХАЙНСГЕН (Германия)
БАХОДИРХОНОВ К. (Ўзбекистон)

ҒУЛОМОВ С.С. (Ўзбекистон)
БЕРДЫШЕВ А.С. (Қозоғистон)
КАРИМОВ Н.Ф. (Ўзбекистон)
ЧЕСТМИР ШТУКА (Словакия)
ТОЖИБОЕВ К. (Ўзбекистон)

Таҳририят кенгаши

ҚОРАБОЕВ М. (Ўзбекистон)
ОТАЖОНОВ С. (Ўзбекистон)
ҮРИНОВ А.Қ. (Ўзбекистон)
РАСУЛОВ Р. (Ўзбекистон)
ОНАРҚУЛОВ К. (Ўзбекистон)
ГАЗИЕВ Қ. (Ўзбекистон)
ЮЛДАШЕВ Г. (Ўзбекистон)
ХОМИДОВ Ф. (Ўзбекистон)
ДАДАЕВ С. (Ўзбекистон)
АСҚАРОВ И. (Ўзбекистон)
ИБРАГИМОВ А. (Ўзбекистон)
ИСАФАЛИЕВ М. (Ўзбекистон)
ТУРДАЛИЕВ А. (Ўзбекистон)
АХМАДАЛИЕВ Ю. (Ўзбекистон)
МҮМИНОВ С. (Ўзбекистон)
МАМАЖНОВ А. (Ўзбекистон)
ИСКАНДАРОВА Ш. (Ўзбекистон)
ШУКУРОВ Р. (Ўзбекистон)

ЮЛДАШЕВА Д. (Ўзбекистон)
ЖЎРАЕВ Х. (Ўзбекистон)
КАСИМОВ А. (Ўзбекистон)
САБИРДИНОВ А. (Ўзбекистон)
ХОШИМОВА Н. (Ўзбекистон)
ФОФУРОВ А. (Ўзбекистон)
АДҲАМОВ М. (Ўзбекистон)
ҮРИНОВ А.А. (Ўзбекистон)
ХОНКЕЛДИЕВ Ш. (Ўзбекистон)
ЭГАМБЕРДИЕВА Т. (Ўзбекистон)
ИСОМИДДИНОВ М. (Ўзбекистон)
УСМОНОВ Б. (Ўзбекистон)
АШИРОВ А. (Ўзбекистон)
МАМАТОВ М. (Ўзбекистон)
ХАКИМОВ Н. (Ўзбекистон)
БАРАТОВ М. (Ўзбекистон)
ОРИПОВ А. (Ўзбекистон)

Муҳаррирлар:
Ташматова Т.
Жўрабоева Г.
Шералиева Ж.

Таҳририят манзили:
150100, Фарғона шаҳри, Мураббийлар қўчаси, 19-үй.
Тел.: (0373) 244-44-57. Мобил тел.: (+99891) 670-74-60
Сайт: www.fdu.uz

Босишга руҳсат этилди:

Қоғоз бичими: - 60×84 1/8

Босма табоғи:

Офсет босма: Офсет қоғози.

Адади: 50 нусха

Буюртма №

ФарДУ нусха кўпайтириш бўлимида чоп этилди.

Манзил: 150100, Фарғона ш., Мураббийлар қўчаси, 19-үй.

Фарғона,
2021.

Аниқ ва табиий фанлар

МАТЕМАТИКА

М.Исмоилов, З.Кўпайсинова

Параболо-гиперболик типдаги модел тенглама учун нолокал масалалар 6

БИОЛОГИЯ, ТУПРОҚШУНОСЛИК

Ж.Абдурахмонов, Х.Муйдинов, М.Рахимов

Индивидларнинг умр қўриш давомийлиги ҳақида 11

В.Исаков, У.Мирзаев, М.Юсупова

Фаргона водийси қумли даҳалар тупроқлари 14

А.Махсумов, Б.Исмаилов

1-фенил азонафтот-2 пропаргил эфири ва унинг ҳосилаларининг олиниши 20

КИМЁ

Х.Юлдашев, Ю.Мансуров

Оксид катализаторларда ис газининг оксидланиши 24

С.Хушвақтов, Ю.Файзуллаев, М.Жўраев, Д.Бекчанов, М.Мухамедиев

Пластикат поливинилхлорид асосидаги янги поликомплексоннинг ғоваклик даражаси ва сорбцион хоссалари 29

Ижтимоий-туманитар фанлар

ИҚТИСОДИЁТ

И.Носиров

Иқтисодиётнинг глобаллашуви шароитида табиий бойликлардан фойдаланишда экологик менежментнинг назарий ва методологик асослари 33

С.Хусанбоев

Туризм соҳасини ривожлантиришнинг айрим масалалари 40

ФАЛСАФА, СИЁСАТ

Ў.Аҳмедова

Таълимнинг ижтимоийлашуvida маънавий тарбия масаласи 44

ТАРИХ

О.Маҳмудов

Ўрта аср Испания таржима марказларида лотин тилига ўғирилган асарлар 47

С.Юлдашев

Фаргона сомоний волийлар бошқаруви даврида 53

А.Атаходжаев

Илк ўрта асрларда Марказий Осиёдаги этнослараро маънавий маданиятнинг ўзаро таъсири 61

И.Гуломов

1939 йилда Ўзбекистон ССРда ўтказилган аҳолини рўйхатга олиш тадбирига доир 67

А.Алоҳунов

Бронза ва илк темир даври чорвадорлари ишлаб чиқариш хўжалигига доир айрим мулоҳазалар 73

В.Абиров

Ўзбек халқи этногенези ва этник тарихи муаммосининг антропологик тадқиқотларда акс этиши 77

Ш.Холикулов

Россия империяси суд-хуқуқ органлари тизимида нотариал идоралар фаолияти 84

Ш.Усанов

Янги Ўзбекистонда миллатлараро тотувликни таъминлаш сиёсатининг замонавий хусусиятлари 89

УДК: 416.6

ҚОФИЯНИНГ ФУНКЦИОНАЛ ВА СТРУКТУРАЛ ЭВОЛЮЦИЯСИ

ФУНКЦИОНАЛЬНАЯ И СТРУКТУРАЛЬНАЯ ЭВОЛЮЦИЯ РИФМЫ

FUNCTIONAL AND STRUCTURAL EVOLUTION OF RHYME

Шарафиддинов Хурсанд¹

¹Шарафиддинов Хурсанд

– Фарғона давлат университети, филология фанлари номзоди.

Аннотация

Мақолада қофиянинг формант вазифаси ҳақида маълумот берилади. Маълумки, фольклор намуналари яратилган илк босқичларда тақорнинг аллитерация, ассонанс каби қўринишлари фаол бўлган. Кейинчалик саж тақорор тури ҳам кириб келди. Мақолада тақорнинг бир тури сифатида қофия бошқа тақорор турлари билан қиёсланади ва ўзига хос томонлари ажратиб кўрсатилади.

Аннотация

В статье представлена информация о формантной функции рифмы. Известно, что в рифмовом повторе на ранних стадиях возникновения фольклорных образцов были активны такие виды, как аллитерация и ассонанс. Позже появился тип саж. В статье сравнивается один тип повтора с другими типами, выделяются его конкретные аспекты.

Annotation

The article provides information on the formation function of the rhyme. It is known that the rhyme repetition in the early stages of the occurrence of folklore samples were active such species as alliteration and assonance. Later a type of saj appeared. The article compares one type of repetition with other types, its specific aspects are allocated.

Таянч сўз ва иборалар: қофия, компонентли қофия, тақорор, аллитерация, ассонанс, структурал эволюция, функционал эволюция.

Ключевые слова и выражения: рифма, компонентная рифма, повтор, аллитерация, ассонанс, структуральная эволюция, функциональная эволюция.

Key words and expressions: rhyme, component rhyme, repeat, allyteration, assembly, structural evolution, functional evolution.

Ўзбек халқ мақолларининг шеърий шакл олувида дастлаб турли стилистик воситалар иштирок этган. Фонетик тақорнинг аллитерация ҳамда ассонанс турлари билан ҳам мақол шеърий шаклга кирган. Шунингдек, маълум параллел бўлакларда жойлашган сўзларга бир хил грамматик формалар кўшиш, яъни грамматик формалар тақорори асосида ҳам мақолнинг шеърий шакли вужудга келган:

Ишлаганинг уйингга,

Ўрганганинг ўзингга. [1,13]

Мақолдаги “ишламоқ” ва “ўрганмоқ” феъллари бир хил грамматик форма – сифатдош ҳамда 2- шахс эгалик кўшимчалари билан шакланган, “уй” ва “ўз” сўзлари эса 2-шахс ҳамда жўналиш келишиги формалари билан шакланган. Турли сўзларнинг конкрет параллел бўлакларда жойлашуви ҳамда айни грамматик формаларнинг тақорори мақолнинг шеърий шаклини таъмин этган.

Фонетик тақорнинг саж ва қофия учун умумий бўлган типи ҳам мақол поэтик

структурасини шаклантиришда тақорнинг бошқа турлари қатори қатнашган. Лекин бу типдаги тақорор тобора фаоллашиб борган. Кейинчалик фонетик тақорнинг материал жиҳатидан умумий бўлган бу типидан иккى тип поэтик элемент ажраб чиқсан: саж ва қофия. Бундай ажралишнинг асоси нутқ шаклига хосланишdir. Қофия нутқнинг фақат шеърий шаклига хосдир.

Қофиянинг ўзбек халқ мақоллари поэтик структурасидаги ўрни, роли, функционал-стилистика хусусиятлари ҳамда турларини белгилашда дастлаб унинг вазифаларига асосланилади.

Қофия мақол структурасида архитектоник вазифани бажаради. Бу вазифани бажариш қўйидаги кечади: а) қофия мақол жумлаларини, энг аввал, бирламчи фонико-ритмик (музиқий) бирлик, яъни мисрага уюстиради – мисра ташкил этишда қатнашади; б) мисраларни бирлаштириш (интеграцион функция) асосида иккилик, тўртлик ва баъзи ҳолларда, учлик бандларни ташкил этади. Мақол кичик

АДАБИЁТШУНОСЛИК

ҳажмли жанр бўлганлиги туфайли иккилиқ банд кўп ҳолларда мустақил тугал бадиий асар тусини олади. Демак, қофия мисраларни иккиликка уюштириш билан структура жиҳатидан мақолнинг шеърий шаклини таъминлайди.

Олов куйдирар тушган ерини,
Душман куйдирар тутган ерини.

[1,138]

Бу – иккиликка уюшган мақол. Таркибида қофия қатнашган ўзбек халқ мақолларининг кўпчилиги шу типда шаклланган. Учлик асосида шаклланган қофияли мақолнинг ёлғиз намунаси мавжуд:

Отинг ёмон бўлса, армонинг кетар,
Боланг ёмон бўлса, дармонинг кетар.

Хотининг ёмон бўлса, меҳмонинг кетар. [1,96]

Мақолга шеърий шакл беришда қофиянинг горизонтал ўрни мисра бошида (анафорик), мисра ичida (инфорик) ва мисра охирида (эпифорик) бўлиши мумкин. Баъзан бир мақоллар структурасида ҳам анафорик, ҳам эпифорик қофия қатнашади:

Ният қилсанг, етарсан,
Ҳасад қилсанг, йитарсан. [1,108]

Ўриннинг бундай турли-туманлигидан қатъи назар, қофия мақолни архитектоник шакллантириш вазифасини бажаради. Бундай архитектоник шакллантириш мақол мазмuni учун хизмат қилади – унда олға сурилган фикр, ғояни ихчам, бадиий жиҳатдан мукаммал ва эвфоник ифодалаш имконини яратади.

Қофия мақол структурасида ритмик функцияни бажаради: бирламчи ритмик бирлик бўлинеш мисрани ритмик жиҳатдан уюштиришда қатнашади. Мисрага фонетик жиҳатдан интонацион (синтактик жиҳатга боғлиқ бўлмаган) бутунлик бағишлайди.

Сўз ботирлиги тилда,

Эр ботирлиги белда, – [1,33]

мақолида ҳар икки мисра ҳам интонацион жиҳатдан, ҳам синтактик жиҳатдан алоҳида алоҳида бутунликдир. Лекин,

– Ўйламай қилинган иш,

Бошга келтирас ташвиш, – [1,47]

мақоли бир синтактик бутунликдан иборат. Фоник жиҳатдан эса икки ритмик-интонацион бутунликдан ташкил топган. Мана шу икки бутунликка уюштиришнинг омили (ишташвиш) қофиядир. Бир синтактик бутунликни интонация воситасида фоник жиҳатдан икки бутунликка ажратиш жамият

тараққиётининг, хусусан, бадиий тафаккур тараққиётининг кейинги босқичларига тўғри келади. Чунки бу ҳодиса мазмундан нисбатан ажралган ҳодиса бўлиб, фоник бутунликка ажратишда интонация қатнашади, интонациянинг қатнашиши абстракцияни талаб қиласди. Абстракция эса инсон фаолиятининг, бадиий тафаккурининг нисбатан кейинги босқичларига хосдир. Фоник бутунликнинг мисра тушунчаси билан боғланиши ҳам мазкур ҳодисани кейинги босқичга хослигини кўрсатади. Ёзма адабиётдаги мисра ҳам оғзаки ижоддаги фоник бутунлик – мисрадан озиқ олибгина ўз ривожига эришган. Қофия интонация асосида фоник бутунлик вужудга келтиришнинг асосий воситасидир. Унинг стилистик воситаликдан чиқиб, поэтик элементга айланиши ҳам асосан шу вазифаси билан зич боғланади. Шу асосда қофия поэтик элементга айлангач, оғзаки ижод намуналарида формант вазифасини бажара бошлаган. Хусусан, мақол поэтик структурасида ҳам формант вазифаси билан қатнашиб, мақолнинг иккилиқ, учлик, тўртлик формаларини вужудга келтиради, яъни бадиий асар бўлмиш мақолнинг архитектоник жиҳатдан ранг-баранг бўлишини таъмин этади.

Қофиянинг мақол поэтик структурасида хулоҳангликни таъмин этишда қатнашиши, бадиий жиҳатдан мукаммаллашувида иштирок этиши, яъни эвфоник ва эстетик функция бажариши унинг семантик функцияси билан бирга кечади: мақол текстидаги аҳамиятли сўзни ажратади, унга юклangan ғоявий нагруззани алоҳида кўрсатади – ўзида мавжуд бўлган оҳангдошлиқ воситасида таъкидлайди.

Қофия умуман ўз “фаолиятини”, жумладан ўзбек халқ мақоллари структурасидаги “фаолиятини” ҳам асоциатив функциядан бошлаган. Ёзув пайдо бўлмаган бир даврда оғзаки ижод маҳсули, хусусан, мақоллар ҳам авлоддан авлодга хотира воситасида оғзаки узатилар эди. Бу бадиий асарнинг шаклига алоҳида эътиборни тақозо этади, чунки ҳар қандай хотира ҳам истаганча маҳсулотни эслаш имконига эга эмас. Агар асар формал жиҳатдан хотирага енгил ўрнашадиган бўлса ва яна осон қайта тикланадиган бўлса, уни кишилар томонидан ўзлаштирилиши ва авлодларга узатилиши енгиллашади. Қофия

бадиий асар бўлмиш мақолга оҳангдошлиқ бағишилаб, худди шу эҳтиёжни қондирган – ассоциатив рол ўйнаган. Бу вазифаси билан қофия архитектоник элемент эмас, стилистик восита эканлигида, ўзининг дастлабки босқичида майдонга чиққан; ҳозир ҳам – поэтик элемент сифатида ҳам ўзининг дастлабки вазифаси бўлмиш ассоциатив вазифани бажаради.

Ўзбек халқ мақоллари структурасида қофия тараққиётини, ривожланишини белгилаш мақолнинг умумий шаклидаги такомиллашувидан келиб чиқилган ҳолда бажарилиши лозим. Масалан, стилистик восита сифатида функция бажарувчи қофия кейинчалик поэтик элемент сифатида архитектоник вазифани бажарадиган фигурага айланади. Бу жараён мақол умумий шакли, структурасидаги тараққиёт билан зич боғланади. Мақоламида Кошфарийнинг “Девону луготит турк”ида келтирилган кўйидаги мақолда қофия бор.

Арпасиз ат ашумас, арқасиз алп чәрик сийиумас. [2,144-145]

Кейинчалик мазмунан шу мақолнинг биринчи қисми базасида тугал поэтик шаклда яна бир мустақил мақол яратилдики, унда қофия архитектоник элемент сифатида қатнашади. Масалан:

Озиқли от ҳоримас,

Ҳориса ҳам оримас. [3,179]

“Девон”дан келтирилган мақолда икки қофиядошлиқ мавжуд: арпасиз – аркасиз, ат-алп. Бу қофиядошлиқ мақол эвфониясини таъминлаган, оҳангдошлиқ жиҳатини қуюқлаштирган. Бу мақолнинг эвфоник жиҳати кейингисидан кучли. Бироқ оҳангдошлиқ стилистик восита сифатида ассоциатив ҳамда эвфоник вазифани бажариш билан чекланади. Кейинги мақол таркибидаги оҳангдошлиқ – ҳоримас – оримас–ассоциатив ва эвфоник вазифани бажариш билан бирга, архитектоник вазифани ҳам бажаради. Бу функционал эволюция мақол шакли эвалюцияси билан бирга, мақолнинг умумий шакли эволюцияси доирасида рўй беради.

Келтирилган мақолларнинг шаклий ўзгариши – бу, модел ўзгаришидир. Шундай мақоллар ҳам борки, модел ўзгаришсиз қолади, айrim сўзлар янгиланиши эвазига қофия вужудга келади. Масалан: “Зарбулмасал”да келтирилган “Яхши нафас – ярим мол» [1,12] мақоли кейинчалик

модели ўзгартирилмаган ҳолда поэтик шаклга эга бўлган. Бу, мақол таркибидаги айrim сўзлар ўрнига ўзаро оҳангдош сўзлар келтириш натижасида мумкин бўлган:

Яхши ният,

Ярим давлат. [3,59]

Алмаштирилган “ният” ва “давлат” сўзлари аслида “нафас” ва “мол” сўзлари билан лингвистик планда синоним эмас. Лекин юқоридаги мақоллар матнида синоним бўлади – контекстуал синоним. Демак, мақол моделидан фойдаланиб, унинг таркибидаги сўзлар синонимлари билан алмаштирилиши эвазига вужудга келган қофиядошлиқ тайёр модел доирасида архитектоник вазифани бажарган. Бу функцияга асосланиш (қофия функциясига асосланиб, сўзлар синонимлари билан алмаштирилган), демак, функционал эволюциядир.

Қофиякомпонент бўғинларининг чукурлашуви ҳам қофиянинг фонетик эволюцияси доирасига киради. Масалан, “эмас”, “демас” сўзлари икки бўғиндан иборат, қофиякомпонент сифатида ҳам икки бўғин қатнашади. Едирмас, дедирмас сўзлари уч бўғин, бу сўзлар қофиякомпонент сифатида қатнашганда уч бўғин билан қатнашиб, юқоридаги икки бўғинга нисбатан кучлироқ оҳангдошлиқ яратади. Бу ҳам қофиянинг фонетик эволюциясидир.

Қофиядаги структурал эволюция қофиякомпонент таркиби, унинг тузилишига боғлиқ. Масалан:

– Алплар бирла урушма,

Беглар бирла турушма, – [2,192]
мақолининг қофиякомпоненти ҳам, қофияси ҳам структурал жиҳатдан соддадир. Шу мақолнинг иккичи қисми асосида яратилган

– Ўйнашмагин арбоб билан,

Арбоб урар ҳар боб билан, – [3,195]
мақолининг қофиякомпоненти мураккаб бўлиб, у аналитик формали суратда шаклланган, яъни “арбоб” ва “билан” сўзларидан ташкил топган, қофияси ҳам структурал жиҳатдан мураккаб бўлиб, у ўз ичидаги таркиб қисмларига бўлинади: арбоб – ҳар боб. Бу, қофиянинг структурал эволюциясидир.

Хуллас, ўзбек халқ мақоллари қофиясининг эволюцияси, энг аввало, мақол умумий структурасидаги эволюция билан бирга кечади; қофиянинг стилистик восита сифатидаги тақрор туридан архитектоник

АДАБИЁТШУНОСЛИК

вазифа бажаришга ўтиши унинг функционал эволюциясидир.

Қофия материали бўлмиш қофиякомпонентлар уйғунлигининг кучайиши ва чуқурлашуви қофияга ҳам алоқадор бўлиб, бунинг натижасида қофия уйғунлиги ҳам чуқурлашади. Бу, унинг фонетик эволюциясидир.

Қофиякомпонент структурасининг соддадан мураккабга силжиши туфайли қофия ҳам структурал жиҳатдан мураккаблик томон силжайди. Бу, унинг эвалюциясидир.

Умуман, мақол структурасидаги эволюция ҳам, қофиясидаги эволюция ҳам бадиий тафаккур эволюцияси, борлиқни мантиқий ва бадиий ўзлаштиришнинг янада чуқурлашуви билан боғланади.

Мақол қофиясининг (умуман, қофиянинг) эволюцияси фонетик жиҳатдан белгиланганда, қофиякомпонентларнинг даражаси бир-бирига максимал яқинлашиши билан белгиланади. Масалан,

– Мол оласи тишида,

Одам оласи ичида, – [3,66]

мақолининг “Девон” вариантиларида қофиякомпонент сифатида “ичтин” ҳамда “тоштин” сўзлари қатнашади. Аниқки, “ичида” сўзига оҳангдошлиқ жиҳатидан “тошида” сўзи эмас, “тишида” сўзи яқинроқ, чунки бу

оҳангдошлиқда биринчи бўғинни яратувчи унлиларда бир хиллик бор. Шунингдек, “Зарбулмасал”да келтирилган

– Аслинг хатоси бўлмас,

Ножинсинг ошноси бўлмас, – [1,33] мақолининг қофияси “хатоси” ва “ошноси” сўзларининг товуш уйғунлигига асосланади. Бу мақолнинг ҳозирги вариантида иккинчи қофиякомпонент “атоси” сўзи билан алмашган. Кўринадики, фонетик уйғунлик кучайтирилган. Мана шу фонетик уйғунликнинг кучайиши қофиянинг фонетик эволюциясидир.

Қофиякомпонент бўғинлари кўламининг кенгайиши, янада чуқурлашуви ҳам қофиянинг фонетик эволюцияси доирасига киради. Масалан,

– Тўқлар нелар дедирмас,

Очлик нелар едирмас, – [3,186]

мақолининг “Девон”даги шакли қуйидагича:

Оч не емас, тўқ не демас. [2,108]

Мақолнинг умумий структурасида жумлалар ўрни алмашган. Бу ўзгаришнинг давоми сифатида қофиякомпонентлар бўғиндошлиги чуқурлашган. “Девон” вариантида қофиякомпонентлар икки бўғиндан иборат бўлса, ҳозирги шаклида уч бўғиндан ташкил топган. Бу ҳам фонетик эволюциядир.

Адабиётлар:

1. Гулханий. Зарбулмасал. – Т.: 1972.
2. Махмуд Кошғарий. Девону луғотит турк. Уч томлик. 1-т. – Т., Фан, 1960.
3. Ўзбек халқ мақоллари. – Т.: Фан, 1978.

(Тақризчи: А.Сабирдинов – филология фанлари доктори)